

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/26/2020
Identifikačné číslo spisu: 6117232015
Dátum vydania rozhodnutia: 24.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6117232015.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky spore žalobcu TESCO STORES SR, a. s., Cesta na Senec 2, Bratislava, IČO: 31 321 828, zastúpeného OLEXOVA VASILISIN s. r. o., Gorkého 6, Bratislava, proti žalovanému 1/ KLIMA plus, s. r. o., Hálova 9, Bratislava, IČO: 35 728 582 a žalovanému 2/ W. S., nar. X. R. XXXX, S. XXX/XX, D., o zaplatenie 9.562,84 € s príslušenstvom, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/112/2019-230 z 28. januára 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/112/2019-230 z 28. januára 2020 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 3Cob/112/2019-230 z 28. januára 2020 zastavil odvolacie konanie.

2. V odôvodnení uznesenia odvolací súd uviedol, že z obsahu spisu zistil, že odvolaním napadnuté uznesenie bolo vydané vyšším súdnym úradníkom v súlade s ustanovením § 14 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. Nakoľko proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom, je prípustná len sťažnosť, rozhodol o proti nemu podanej sťažnosti sudca súdu prvej inštancie, pričom toto rozhodnutie je rozhodnutím konečným a nie je proti nemu prípustný ďalší opravný prostriedok. S poukazom na § 230 CSP konštatoval, že podaným odvolaním, ako duplicitným opravným prostriedkom proti napadnutému uzneseniu, sa už súd prvej inštancie a ani odvolací súd nemôže zaoberať.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, vyvodzujúc jeho prípustnosť z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP. Poukázal na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky predchádzajúcim uznesením zo dňa 24. apríla 2019 sp. zn. 1Obdo/8/2019, zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že odvolanie bolo podané proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 6. apríla 2018, ktorým súd prvej inštancie konanie zastavil a Krajský súd v Bratislave mylne posudzoval prípustnosť odvolania vo vzťahu k inému uzneseniu zo dňa 16. mája 2018, ktorým Okresný súd Bratislava II rozhodol o sťažnosti podanej proti rozhodnutiu vydanému vyšším súdnym úradníkom. Uviedol, že uznesením zo dňa 6. apríla 2018, vydaným vyšším

súdnym úradníkom, súd konanie zastavil a podľa jeho názoru, je proti takémuto uzneseniu podľa § 357 písm. a/ CSP prípustné podať odvolanie. Za nesprávny, priečiaci sa § 357 písm. a/ CSP preto označil záver odvolacieho súdu, že proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie z dôvodu duplicity. V súvislosti s problematikou dovyrúbenia súdneho poplatku po postúpení veci z upomínacieho konania poukázal na závery vyslovené Ústavným súdom Slovenskej republiky v náleze sp. zn. IV. ÚS 63/2019. Súčasne poukázal na ďalšie pochybenie odvolacieho súdu, keď sa spisové značky, uvedené na jednotlivých stranách písomne vyhotoveného uznesenia, nezhodujú.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v zmysle § 35 CSP (ďalej aj „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP, veta pred bodkočiarkou) dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je dôvodné.

5. Dovolanie žalobca odôvodnil dovolacím dôvodom uvedeným v § 420 písm. f/ CSP.

6. Pred vecným prejednaním dovolania dovolací súd najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

7. Podľa ustanovenia § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Pod pojmom „rozhodnutie, ktorým sa konanie končí“ má zákon na mysli také rozhodnutie, ktorým sa konanie skončilo bez toho, aby sa vec meritórne rozhodla (napríklad uznesenie o zastavení odvolacieho konania v dôsledku späťvzatia odvolania, nezaplatenia súdneho poplatku, atď.). Charakter rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, má nepochybne aj dovolaním napadnuté uznesenie o zastavení odvolacieho konania.

10. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „dohovoru“), každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo prejednaná súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

11. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) nepochybne patrí aj právo účastníka konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia (napr. II. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 206/07) t. j. na také odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany t. j. uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu.

12. Dovolací súd poukazuje na zjednocujúce stanovisko R 2/2016. Právna veta tohto stanoviska znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f OSP“. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu stanoviska najvyššieho súdu nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne (k tomu pozri napr. rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo 2/2016 z 11. apríla 2017).

13. Uplatnenie druhej vety stanoviska najvyššieho súdu, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety sa týka výlučne len celkom ojedinelých prípadov. O takýto prípad podľa názoru najvyššieho súdu ide aj v prejednávanej veci. Preskúmaním veci dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu

nezodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že žalobca, poukazujúc na ustanovenie § 357 písm. a/ CSP, podal odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie č. k. 23Cb/30/2018-106 zo 6. apríla 2018, ktorým súd prvej inštancie konanie zastavil. Obsah záhlavia dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu však nasvedčuje tomu, že odvolací súd rozhodoval o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č. k. 23Cb/30/2018-125 zo dňa 16. mája 2018. Týmto rozhodnutím súd prvej inštancie rozhodoval o sťažnosti žalobcu podanej proti rozhodnutiu vydanému vyšším súdnym úradníkom s tým, že sťažnosť zamietol. S uvedeným ako aj z obsahom záhlavia dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu potom nekorešponduje obsah odôvodnenia uznesenia, v ktorom odvolací súd konštatuje, že napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie podľa § 10 ods. 1 a 3 zákona č. 71/1992 Zb. zastavil, nakoľko žalobca na výzvu súdu nedoplatil súdny poplatok po postúpení veci súdu prvej inštancie z upomínacieho konania. V odseku 4 odôvodnenia dovolaním napadnutého uznesenia odvolací súd konštatuje, že proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom podľa § 14 ods. 4 zák. č. 71/1992 Zb. je prípustné podať výlučne sťažnosť. Z odôvodnenia však nie je zrejmé, prečo potom odvolací súd v súvislosti s podaným odvolaním proti takémuto uzneseniu odvolacie konanie podľa § 230 CSP zastavil pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Skutočnosti zodpovedá aj tvrdenie žalobcu, že každá strana písomne vyhotoveného uznesenia odvolacieho súdu je opatrená odlišnou spisovou značkou. Dovolací súd dal za pravdu dovolateľovi, že odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu je rozporné a nezrozumiteľné do takej miery, že z jeho obsahu nie je možné s určitosťou vyvodiť, ktorého uznesenia súdu prvej inštancie sa jeho závery vlastne týkajú a či sa vlastne zaoberal odvolaním podaným žalobcom, skutočnosť ktorá podľa názoru dovolacieho súdu zakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

14. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces, z dôvodu ktorého dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu podľa § 449 CSP zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu podľa § 450 CSP na ďalšie konanie.

15. Podľa § 453 ods. 3 CSP o trovách dovolacieho konania rozhodne odvolací súd v konečnom rozhodnutí.

16. Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 451 ods. 2 v spojení s ust. § 393 ods. 2, druhá veta CSP a ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.